

CSUDAY CSABA

KIJIVI ANZIX*

*Mire a gesztenyefák gyertyái kigyúlnak,
s a Botanikuskert orgonái illatozva
vetnék magukat a Dnyipro habjaiba,
talán tankok dübörögnek már a Krestyátikon.
Bűzös leheletük, lánctalpaik csörgése
ledönti az Uszpenszkij aranykupoláit,
Bulgakov háza lerogy a Podilban,
a mérég bezúdul a Lavra barlang-labirintusába,
felébreszti a gyermekké zsugorodott
holtakat, s a girbe-gurba folyosókra kitett
csöppnyi koporsókból kikélnek a szerzetesek.
(Idejük elérkezvén, celláikba falaszták őket,
csak téglányi rést hagyva éteknek, levegőnek,
s mikor az étel még másnap is ott volt,
tudni lehetett, a sztarec megtért Teremtőjéhez.)
Akkor tehát a törpékké aszott vénnek
hadoszlopa felvonul a harckocsik ellen,
nem fog rajta sem gránát, sem golyó,
és a tankok ágyúcsöve, akárha kohóban,
megolvad, a géppuskák töltényei bennrekednek,
s a romboló ricsaj némaságba dermed.*

Virányos, 2022. március 28.

* A verset az *Élet és Irodalom*-ból vettük át